

Grote Nieuwe Werelden In Klein Formaat

Tien schilderijen van porselein en glas - Jan ten Have -

15.12.2018 - 22.12.2018 -

solo in Frank Taal galerie Rotterdam

U bent van harte welkom in de galerie op zaterdag 15 december van 14:00 tot 19:00 uur

Jan ten Have is een werkperiode van drie maanden toegekend bij het prestigieuze EKWC in 2019. Het Mondriaan fonds heeft zijn voorstel beloond met de financiering van de plek zelf. Om ook de periode aldaar financieel te kunnen overbruggen en de materialen te bekostigen presenteert Frank Taal Galerie slechts één week 10 werken van porselein en glas (43 x 43 cm) die Ten Have speciaal hiervoor maakte.

Teken in en reserveer vandaag uw schilderij. Neem hiervoor graag contact op met Frank Taal.

Aanbieding speciaal voor deze gelegenheid: geldend alleen vooraf en op de dag zelf:

Door in te tekenen koopt u het werk voor € 2250,00 in plaats van € 2750,00. Hiervoor is een aanbetaling van € 250,00 vereist aan Galerie FRANK TAAL in Rotterdam. Levering op 22 december direct vanaf de muur.

Middeleeuwse alchemie is terug, 2018
Porselein en glas
43 x 43 cm
Prive collectie

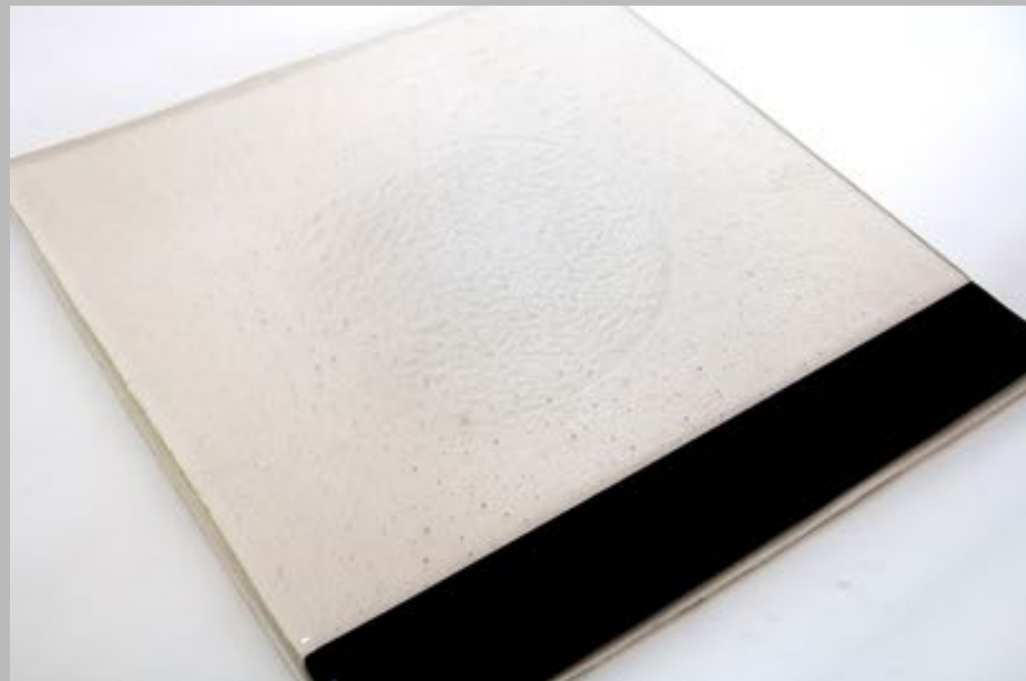
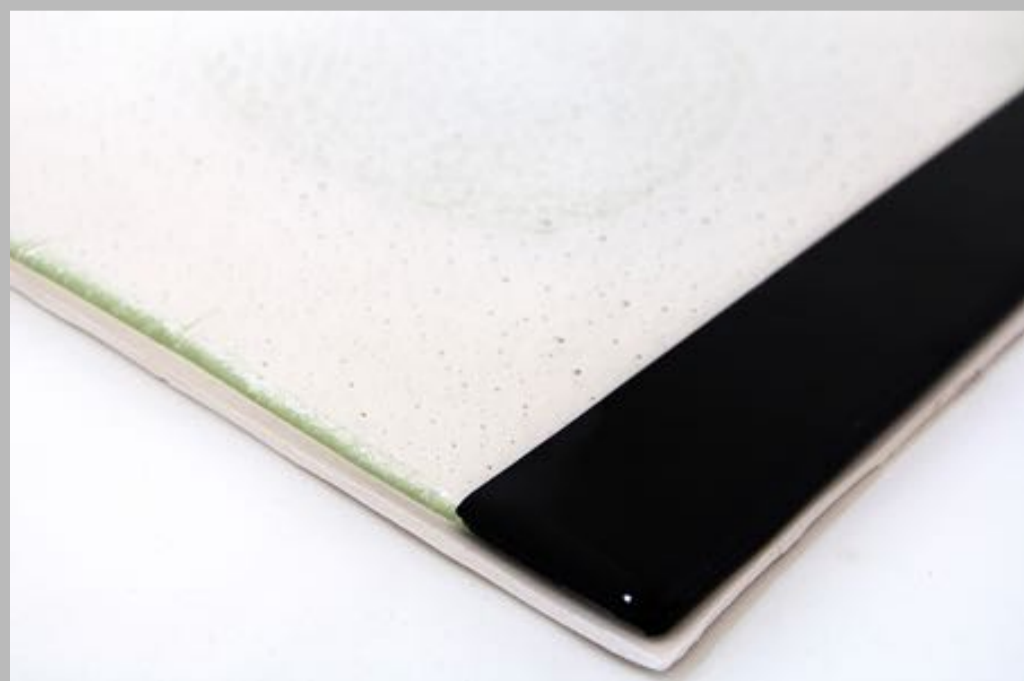

Nieuwe verbindingen worden gecreëerd, 2018
Porselein en glas
43 x 43 cm
prive collectie

Een Ode aan de verbeelding, 2018
Porselein en glas
43 x 43 cm

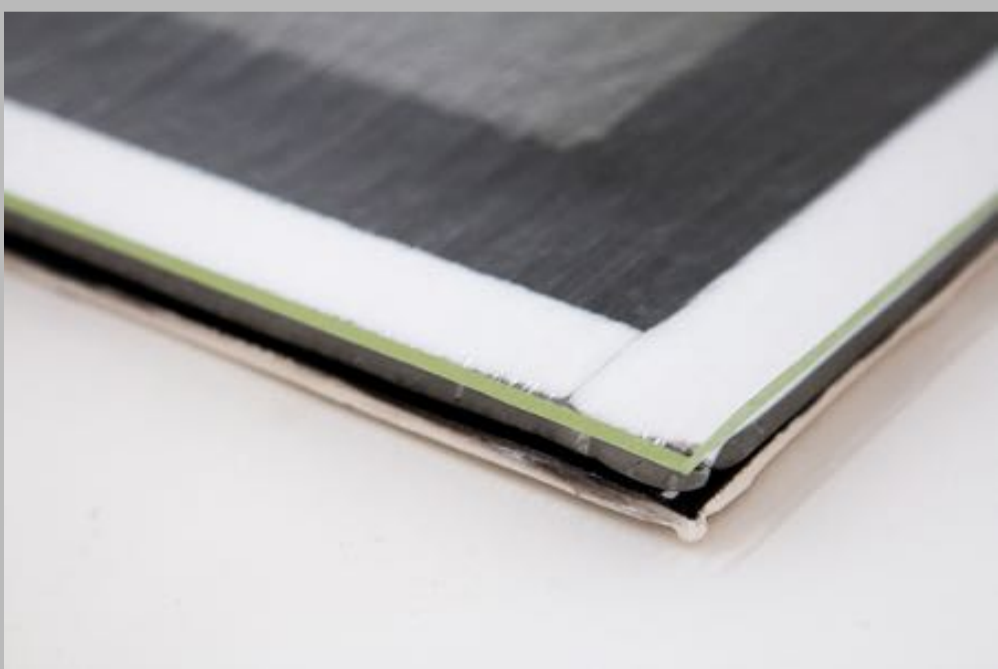

glas is verbrijzeld om de essentie te onthullen: een radicaal nieuw beeld dat uit de gebroken vorm tevoorschijn komt, 2018

Porselein en glas

43 x 43 cm

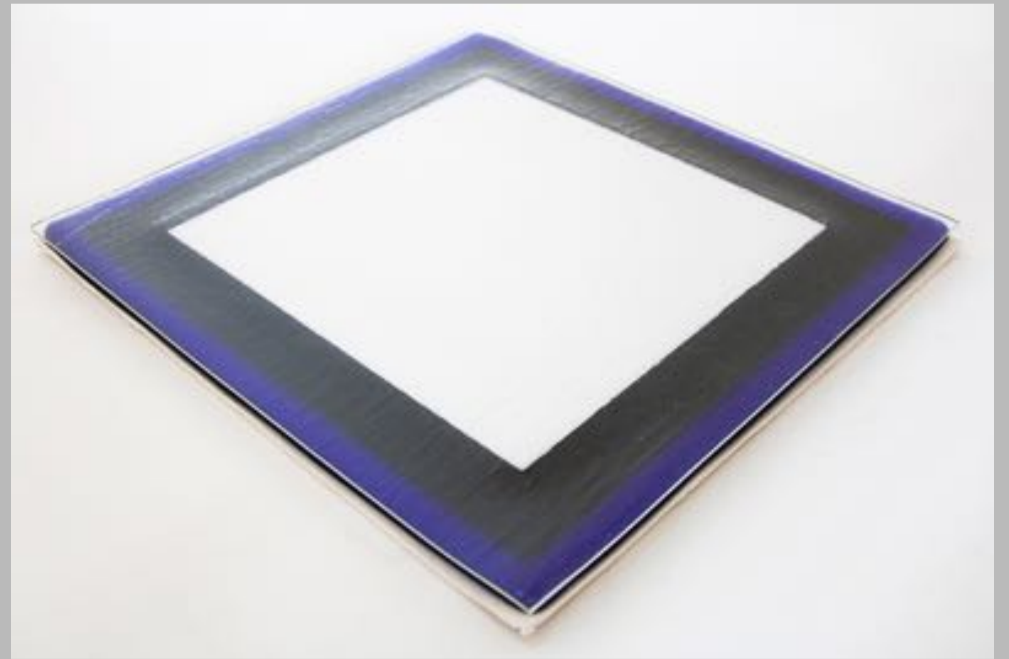
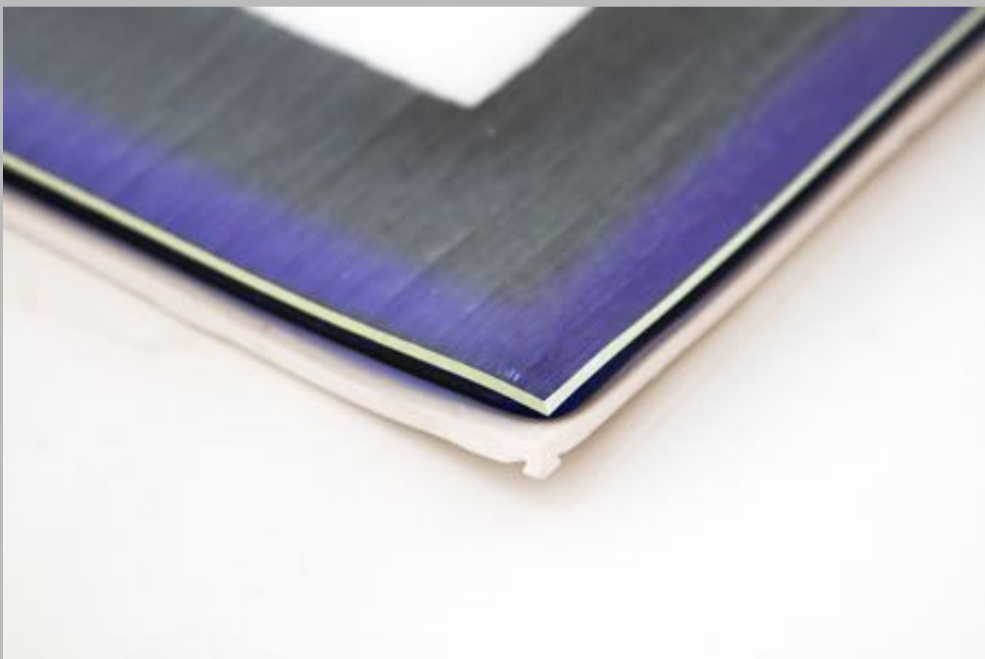
Een klassiek beeld (mooi gebalanceerd) dat speelt met complementair en contrast, reflectie en ondoorzichtigheid, spiegels en schittering, licht en donker, aarde en zon, 2018

**Porselein en glas
43 x 43 cm**

Experimenteel maar niet onbezonnen, 2018
Porselein en glas
43 x 43 cm

Complex maar niet geforceerd, 2018
Porselein en glas
43 x 43 cm - Prive collectie

Het is zowel medicijn als drug; het verlicht de pijn en verruimt de geest, 2018
Porselein en glas
43 x 43 cm - Privé collectie

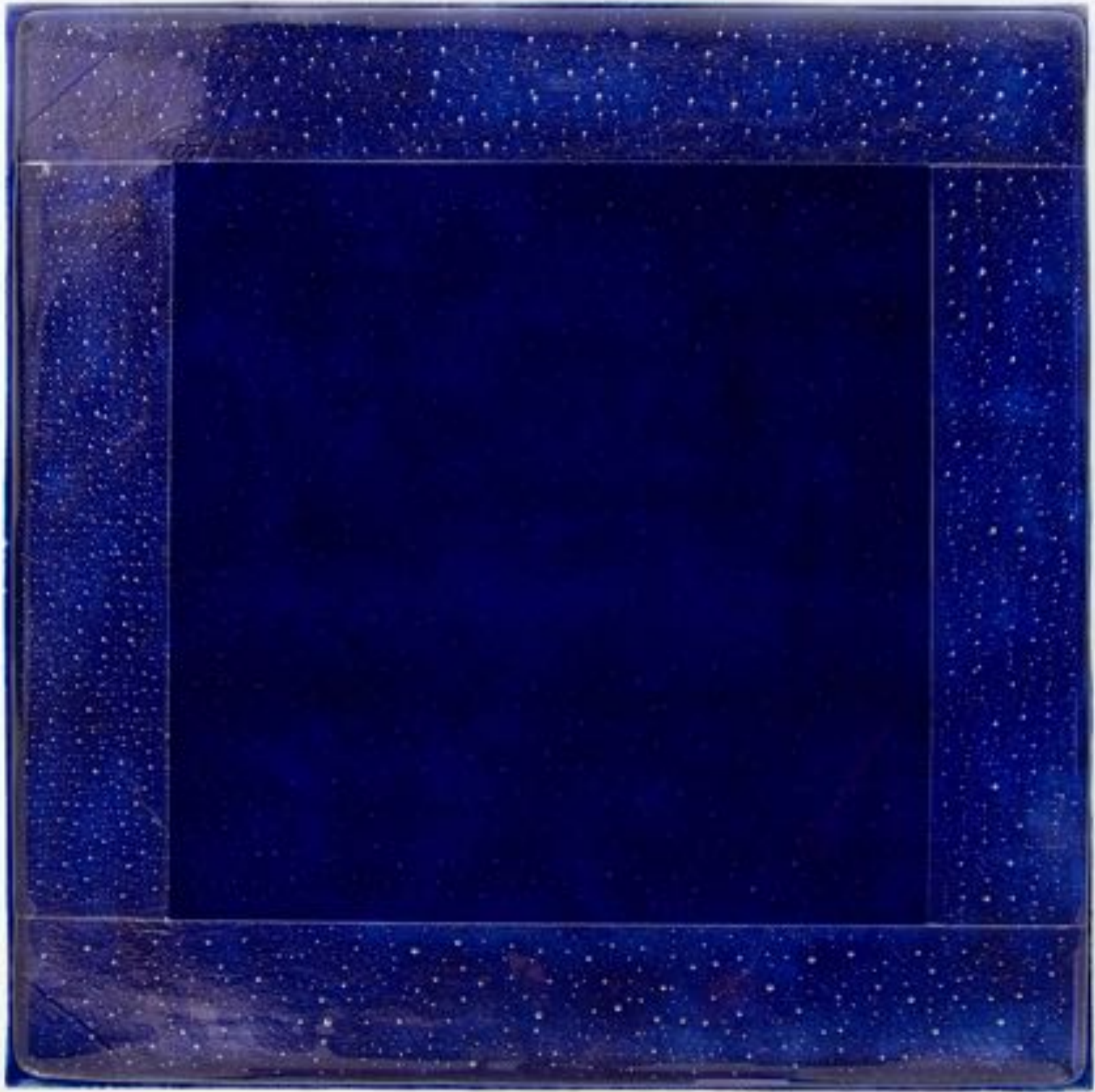

De versmelting van beeld en materiaal, 2018

Porselein en glas

43 x 43 cm Privé collectie

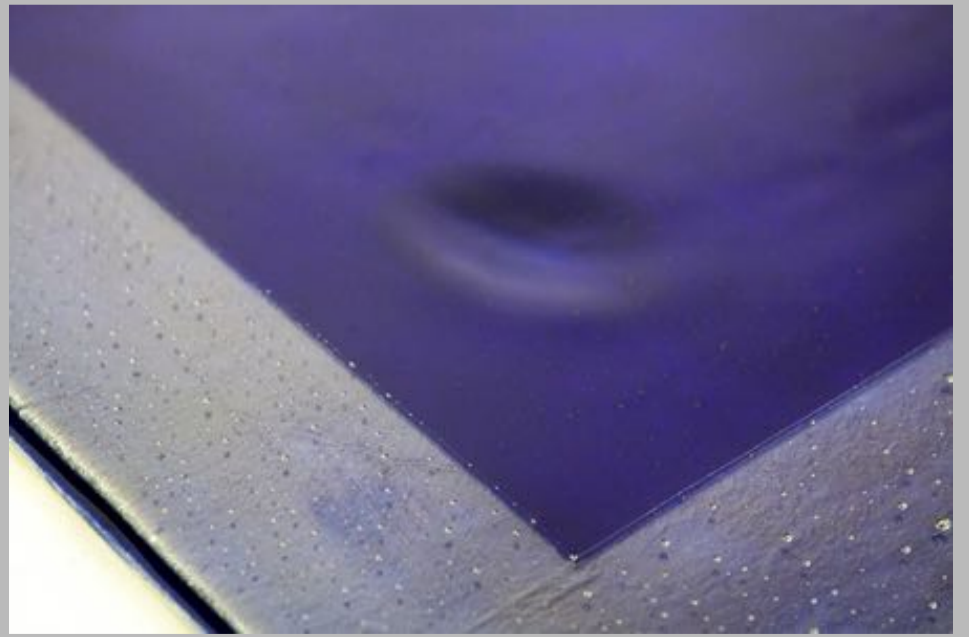
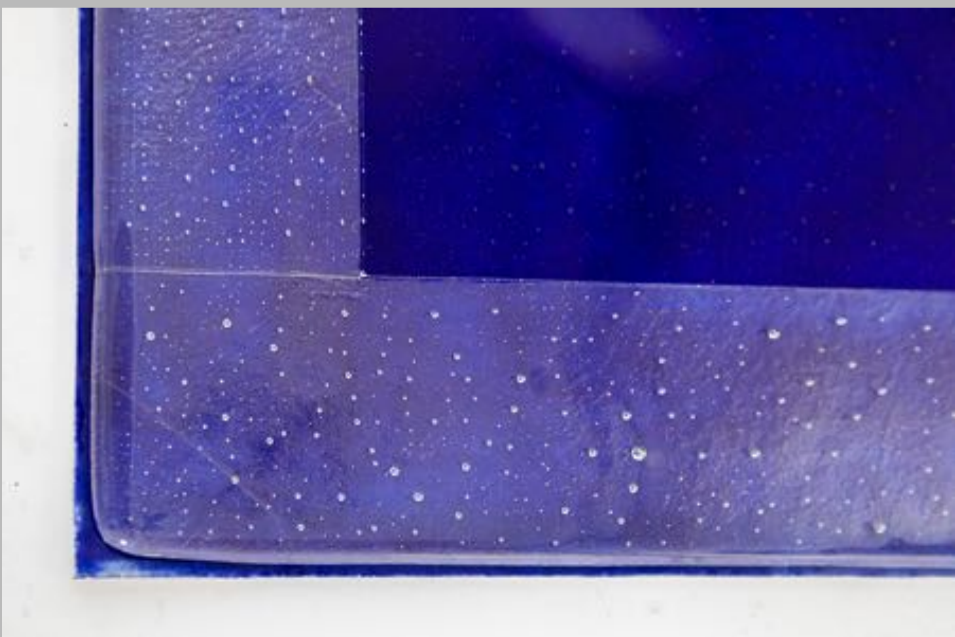

Het materiaalgebruik is even ingewikkeld als betoverend, 2018

Porselein en glas

43 x 43 cm - Prive collectie

Point Of No Return

Na een aantal weken kreeg Christoffel Columbus te horen dat de helft van het proviand op was; niets duidde er op dat hij Amerika zou ontdekken. Precies op dat moment wordt de reis heroïsch: op het moment dat hij besluit door te varen en weet dat hij niet meer terug kan.

Michel Houellebecq – De koude revolutie

Net als Columbus heb ik ergens halverwege de point of no return bereikt. Ik ben uitgenodigd om drie maanden naar het EKWC te gaan, om daar te werken en te wonen. En waar het nu om gaat is dat ik geld weet te vinden voor die residentie. Het liefst op een aanvaardbare manier. En gelukkig zijn er steeds meer mensen die een kunstenaar willen helpen. En dat is waarom ik u schrijf.

Ik wijd me fulltime aan kunst. Ik werk hard. Het werk verkoopt goed. Toch is er geen enkele zekerheid of het geld er wel komt om alles te kunnen betalen.

Dus heb ik de laatste maanden tien schilderijen gemaakt. Elk afzonderlijk moet ik nu verkopen. Niet om daarna met het geld op vakantie te gaan, maar om dat geld te investeren in meer en duurdere materialen, in ovens, maar bovenal in die drie maanden werken in de ateliers van het EKWC.

De tien schilderijen zijn onvergelijkelijk en uniek. Het resultaat is betoverend. Ze overstijgen de verwachtingen. Toch aarzel ik nog 'n beetje. Terwijl ik in mijn hart weet dat ik moet doorgaan . . . dat er geen andere weg is . . .

. . . Welbeschouwd, en dat is het goeie in dit hele proces, heeft het werk in omgekeerde richting de weg naar u gevonden. Het schilderij heeft u gekozen. Dat is wat er is gebeurd. Het enige is dat uzelf misschien nog niet zover bent. Nog niet.

Dus, als u het goedvindt . . . bezweer ik u om door te gaan. Om langs dezelfde weg, volgens het natuurlijk beloop der dingen, vandaag het schilderij te kopen door in te tekenen.

En niet alleen omdat het schilderij waar, goed en mooi is, maar omdat de vorm in dit korte moment nog helemaal nieuw en onverwacht is waardoor het indringender is en emotioneler.

Teken in en reserveer vandaag uw schilderij.

Door in te tekenen koopt u het werk voor € 2250,00 in plaats van € 2750,00. Hiervoor is een aanbetaling van € 250,00 vereist aan Galerie FRANK TAAL in Rotterdam.

Levering op 22 december direct vanaf de muur na de presentatie die vanaf 15 december is te zien in de galerie.

INTERVIEW

Grote Nieuwe Werelden In Klein Formaat

Het was vroeg in de middag toen ze belde om te zeggen dat ze er was. Ik haalde haar op en we besloten om eerst ergens te gaan eten. Tijdens het eten en drinken spraken we over reizen, eilanden en de mogelijkheid van een rustig en gelukkig leven zonder gezeik over van alles. En ook over de tien schilderijen. Hier volgt een verslag ervan.

Het zijn onvergelyklijke objecten, zei ze, ver van de vertrouwde kaders en labels. Toch zit er een goeie en eenvoudige schoonheid in, zonder kunstgrepen, met een nog onbesliste worsteling.

Ja, dat klopt, ja . . . het is nu nog net als een ontdekkingsstocht . . . ik bedoel, er valt nog niet zoveel over te zeggen, behalve dat het beeld, het porselein, het glas en de intuïtie samenvallen . . . dat het eerste resultaat er is.

Als grote nieuwe werelden in klein formaat, zei ze.

Ja, mooi gezegd. Poëtisch, ja. De kunst die genomen had begon weer te geven. Eerst was er niets en dat ontplofte. En toen was er dit met allerlei potentie.

En nu? Wat wil je gaan doen? vroeg ze.

Nou, om te beginnen wil ik kijken of ik glas en porselein kan versmelten tot één materiaal . . . , maar wat ik vooral wil is me hoeden voor elke vorm van dogmatiek, van regels . . . vrij om mijn gedachten te laten gaan . . . om te zoeken naar een hele vrije vormtaal . . . Dat is wat ik wil proberen . . .

Dat klinkt nogal cliché . . . , vind je niet?

Alsof dat ertoe doet, zei ik. Alsof er op de valreep, in laatste instantie, iets belangrijkers is dan clichés. Nee, kijk, het aardige van dit soort dingen is dat er vaak veel meer kan dan je denkt.

En wat voor mogelijkheden zie je dan?

Het is alchemie. Het is vuur, hè. Het zijn ovens. Het is uit glas en porselein iets nieuws, iets schitterends en betoverends maken . . . met als resultaat wonderbaarlijke schilderijen die nog nooit gemaakt zijn . . . Het is in feite een manier van werken waarin de schilderijen zichzelf maken en waarbij mijn invloed minimaal is . . . Ik schep alleen de voorwaarden . . . de intuïtie, de manier waarop de materialen de ovens in gaan.

Het materiaalgebruik ziet er heel ingewikkeld uit.

Ja. Het is een techniek die ik mezelf in de loop van de tijd heb aangeleerd. . . . in feite gestuurd door keramisten en glaskunstenaars . . . en die zich heeft ontwikkeld tot een soort methode. Eentje die nog lang niet af is, maar die, mits goed uitgevoerd, goeie schilderijen oplevert, waarin dingen gebeuren die je niet kan voorzien, noch voor mogelijk kan houden . . . En uh, natuurlijk ken ik het materiaal, maar tegelijkertijd gaan glas en porselein hun eigen gang volgens hun eigen wetten, regels en logica . . . De ene keer blijven ze bijvoorbeeld aan het oppervlak zitten, en de andere keer schieten ze naar de diepte en barst de boel open of kapot . . . Of de ene keer is het zus en de andere keer is het zo.

Maar het gaat natuurlijk niet alleen over de techniek. Mensen willen ook gewoon dingen die ze kennen. Die ze mooi vinden. Geen gejeremieer over methode zusofzo.

Nou, weet je, het is allemaal veel gecompliceerder, denk ik . . . Het gaat om het mysterie wat we met z'n allen nog moeten oplossen.

Waar we nog verklaringen voor moeten vinden? vroeg ze.

Ja, precies. Geen staaltje van psychodinges ofzo . . . maar toch kunst als een vorm van reconstructie . . . als een soort politie-onderzoek waarin het ontmaskerde leven nog een keer zijn kunstje moet opvoeren. En techniek is daarbij een hulpmiddel. Een vriend van me, een romanschrijver, onderbrak ze me, beweert dat goede kunst duidelijk bedrog moet zijn, zodat de kijker naar eigen goeddunken de mate van zijn lichtgelovigheid kan aanpassen.

Bedrog? . . . Meer namaak, bedoel je.

Het is allemaal namaak, denk ik. In een verhaal of kunst moet een motief zitten, hè. Een plot. Al is het maar om het te kunnen begrijpen . . . Terwijl het echte leven het natuurlijk heel goed zonder plot kan stellen . . . Nee, waar het hier om gaat is om te kijken of ik het beeld kan laten overtuigen. Ik moet kijken of ik dat kan. Wat is anders de zin van kunst?

En wat is die zin dan volgens jou? vroeg ze.

Nou, ik wil dingen maken die een emotie overdragen, die ontroeren, Die betoveren . . . Daarom werk ik met visuele middelen. Die zijn open, die hebben meerdere uitgangen, die laten meerdere interpretaties toe . . . en kijk, door de versmelting van glas en porselein voeg ik iets toe aan de beeldtaal, iets nieuws, iets vrij's . . . een heel nieuw materiaal waardoor we allicht beter kunnen uitdrukken wat we denken en wat we voelen . . . net zoals bijvoorbeeld de ontdekking van een nieuwe letter een heel scala aan nieuwe woorden geeft. Het werk ziet er uit als gewone schilderijen, maar dat zijn ze in principe niet. Er komt geen verf aan te pas.

Wat maakt ze dan toch tot een schilderij?

Nou, het werk is laag voor laag gemaakt in meerdere ovens, op verschillende locaties. En die lagen zijn als het ware geschilderd met glas en porselein. En door de versmelting van die materialen met het beeld lijkt het resultaat op schilderijen . . .

En wordt het kijken op scherp gezet?

Ja, precies, juist op dat moment waarop de vorm nog zo nieuw en onverwacht is dat je niet meteen begrijpt waarmee je te maken hebt . . . nog wat aarzelt. Daar ligt het geheim . . . de schoonheid , de ontroering . . . en-nuh, stijgen de schilderijen boven zichzelf uit.

Hoe dan?

Nou, kijk, de schilderijen zijn niet heel groot, maar wel groot genoeg om er in te kunnen gaan . . . Niet letterlijk, maar de afmeting is groot genoeg om de diepte in te gaan, om erin te kijken, om in een andere state-of-mind te raken, zonder drugs natuurlijk, als pure gewaarwording. Niet om je knock-out te slaan, maar om een betoverende uitwerking op je te hebben. Alsof je door een raam naar binnen kijkt, Alsof je midden in een schilderij zit, in de magie ervan. Waarin je de betoverende werking van glas en porselein ondergaat . . . als een vorm van materiële overstijging . . .

Mm-hmm, dat klinkt behoorlijk gewichtig . . .

Ja, dat is misschien wel zo, ja, maar toch ligt hierin de kracht van het werk. In de gelaagdheid ervan. En omdat porselein en glas ook materialen zijn die licht vasthouden, zijn het lichtgevende schilderijen . . . Een soort toverlantaarns, ongrijpbaar, spelend met licht . . . en vrolijk smalend met dat wat we kennen . . .

. . . We hebben er allebei wel genoeg van en pakken onze spullen bij elkaar. Ik geef haar een lift. We rijden door het kustlandschap. Alles is verguld, zegt ze. Ja, de zon staat hier hoger dan waar dan ook in deze wereld.